

PHẦN ĐỌC HIỂU (3,0 điểm)

Đọc văn bản sau và trả lời câu hỏi:

"Thình thoảng chúng ta lại bật ngửa khi nhận ra rằng "người như thế đó mà lại làm ra chuyện như thế này ư?". Chúng ta bất ngờ khi có một cô bạn vốn vui vẻ, thân thiện ngày xưa bỗng một hôm ra tay xé áo đánh người như trong phim xã hội đen. Chúng ta bất ngờ khi một người vốn hiền lành bỗng dưng có hành động bạo lực. Nhưng có thật người ta biến đổi bất ngờ đến vậy không?

Câu trả lời là không, chẳng có ai thức dậy bỗng hóa ra độc ác, bạo lực hay xấu xa. Luôn có một quá trình. Luôn có một biểu hiện trong quá trình đó dù rất nhỏ. Điều đáng buồn là chúng ta luôn tặc lưỡi lướt qua những điều rất nhỏ.

Và rồi, điều rất nhỏ là ta đã bỏ qua những điều rất nhỏ đó. Những điều tốt nhỏ nhỏ chúng ta không làm, như một cái mỉm cười, một lời thăm hỏi, một hành động giúp đỡ... Và những điều xấu nhỏ nhỏ chúng ta đã làm, như một lời xúc xiểm bâng quơ, một ánh nhìn khinh rẻ tình cờ...

Sẽ rất tai hại nếu chúng ta quên rằng một lời nói tử tế chân thành có thể xoa dịu và níu giữ con người với cái thiện cũng như chỉ một lời rề rúng cũng có thể gây tổn thương sâu sắc và đánh thức con quỷ ngủ say....."

(Trích "Nếu biết trăm năm là hữu hạn" – Phạm Lữ Ân,
Tr.117, NXB Hội nhà văn, 2016)

Câu 1 (0,5 điểm): Xác định phong cách ngôn ngữ của đoạn trích trên.

Câu 2 (0,5 điểm): Theo tác giả, "những điều tốt nhỏ nhỏ" và "những điều xấu nhỏ nhỏ" có thể là những gì?

Câu 3 (1,0 điểm): Anh/chị hiểu như thế nào về ý kiến "chỉ một lời rề rúng cũng có thể gây tổn thương sâu sắc và đánh thức con quỷ ngủ say"

Câu 4 (1,0 điểm): Qua đoạn trích, tác giả muốn gửi gắm đến bạn đọc thông điệp gì?

PHẦN LÀM VĂN (7,0 điểm)

Câu 5 (2,0 điểm)

Từ nội dung phần đọc hiểu, hãy viết một đoạn văn (khoảng 200 chữ) bàn về giá trị của những của "những điều tốt nhỏ nhỏ" trong cuộc sống.

Câu 6 (5,0 điểm)

"Phải nhiều thế kỷ qua đi, người tình mong đợi mới đến đánh thức người gái đẹp nằm ngủ mơ màng giữa cánh đồng Châu Hóa đầy hoa dại. Nhưng ngay từ đầu vừa ra khỏi vùng núi, sông Hương đã chuyển dòng một cách liên tục, vòng giữa khúc quanh đột ngột, uốn mình theo những đường cong thật mềm, như một cuộc tìm kiếm có ý thức để đi tới nơi gặp thành phố tương lai của nó. Từ ngã ba Tuần, sông Hương theo hướng nam bắc qua điện Hòn Chén; vấp Ngọc Trản, nó chuyển hướng sang tây bắc, vòng qua thềm đất bãi Nguyệt Biều, Lương Quán rồi đột ngột vẽ một hình cung thật tròn về phía đông bắc, ôm lấy chân đồi Thiên Mụ, xuôi dần về Huế..."

"...Từ đây, như đã tìm đúng đường về, sông Hương vui tươi hẳn lên giữa những bãi xanh biếc của vùng ngoại ô Kim Long, kéo một đường thẳng thực yên tâm theo hướng tây nam - đông bắc, phía đó, nơi cuối đường, nó đã nhìn thấy chiếc cầu trắng của thành phố in ngần trên nền trời, nhỏ nhắn như những vành trăng non. Giáp mặt thành phố ở Cồn Giã Viên, sông Hương uốn một cánh cung rất nhẹ sang đến Cồn Hến; đường cong ấy làm cho dòng sông mềm hẳn đi, như một tiếng "vâng" không nói ra của tình yêu..."

(Trích *Ai đã đặt tên cho dòng sông?*, Hoàng Phủ Ngọc Tường,

Ngữ văn 12, tập 2, NXB Giáo dục, năm 2008, tr 179,180)

Cảm nhận của anh/chị về vẻ đẹp của dòng sông Hương trong hai đoạn trích trên, từ đó nhận xét nét tài hoa trong bút kí của Hoàng Phủ Ngọc Tường.

———— Hết ————